

Arrest

nr. 89 312 van 8 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 26 september 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 september 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2012.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. ROELS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart dat uw vader een Algerijn is, uw moeder zou joodse zijn. U zelf bent geboren in Marseille (Frankrijk), uw ouders hebben immers in 1962 Algerije verlaten omdat uw vader door het FLN (National Liberation Front) als een verrader werd beschouwd. Ook uw moeder kreeg een brief van het FLN waarin stond dat ze de boerderij die ze van haar grootvader had geërfd in de buurt van Constantin (Algerije) moest achterlaten en het land verlaten. Quasi alles wat u weet van uw ouders hebt u via via vernomen.

Op zeer jonge leeftijd keerde u vanuit Frankrijk terug naar de bergen in de omgeving van Constantin, u weet niet door wie u naar Algerije werd teruggebracht. U groeide op in de boerderij die uw moeder had achtergelaten en werd er door de familie die u had opgenomen als een slaaf behandeld. U werd mishandeld en seksueel misbruikt. Ook de imam van wie u koranlessen kreeg, behandelde u slecht. U nam wraak door paddo's in zijn thee te doen waardoor hij de gekste dingen ging doen. Toen u acht was stak u uit wraak voor wat er u allemaal overkomen was, de boerderij in brand. Wat er met de bewoners gebeurde weet u niet.

U trok via Constatin naar Algiers (Algerije), waar u zo'n anderhalf jaar verbleef. U kwam in contact met clochards en werd weerom seksueel misbruikt. U begon te stelen om in uw levensonderhoud te voorzien en werd opgenomen in een criminele bende.

Zo'n anderhalf jaar later trok u naar Oran, waar u bij criminelen verbleef. Op uw dertiende besloot u dan, vanwege het feit dat u de boerderij in brand had gestoken, Algerije toch maar te verlaten en reisde u naar Almeria (Spanje), waar u tot uw veertiende verbleef. Ook daar kwam u terecht in het criminele milieu. Omdat u zelf niets verdiende en de anderen met de buit gingen lopen besloot u naar Marseille te reizen, u wilde wel eens uw geboorteplek zien.

U bleef zo'n anderhalf jaar in Frankrijk, maar omdat er teveel Algerijnen woonden, u haatte 'deze nationaliteit' vanwege wat er met u op de boerderij was gebeurd, besloot u naar Italië te trekken, waar u verslaafd geraakte en weer op het slechte pad geraakte.

Rond uw vijftiende reisde u terug naar Marseille en vervolgens naar Parijs, waar u weer in het criminele milieu belandde en aan de drank verslaafd geraakte.

Vervolgens reisde u in 1991 naar Nederland, waar u op verschillende plekken verbleef. Hier werd u 'professioneel inbreker' en 'een kind van justitie'. U werd in Nederland 'ongewenst' verklaard, doch bleef op het grondgebied en kwam in een gesloten centrum terecht.

Uiteindelijk hebt u in 2006 Nederland verlaten en u kwam naar België omdat u uw leven wou veranderen. U kwam echter weer in contact met de verkeerde mensen en kwam ook hier met justitie in contact. In de gevangenis wees een medewerker u erop dat u asiel kon aanvragen, doch toen u na uw vrijlating geen contact meer met hem kon opnemen, liet u dit achterwege.

Op 1 juli 2009 werd u onderworpen aan een ministerieel besluit tot uitwijzing waardoor u de toegang tot het Belgisch grondgebied voor tien jaar werd verboden, tot 7 juli 2019, doch u werd na uw vrijlating uit de gevangenis nog verschillende keren aangetroffen op het grondgebied. Toen u op 30 juli 2012 tijdens een administratieve controle andermaal tegen de lamp liep diende u op 13 augustus 2012 een asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken en werd u overgebracht naar het Centrum voor Illegalen te Merksplas. U stelt dat u geen politiek vluchteling bent, doch hoopt met het indienen van een asielaanvraag een domicilie te kunnen krijgen. U wenst immers een normaal leven op te bouwen en een gezin te stichten.

In februari 2010, u bevond zich op dat moment in de gevangenis van Wortel, startte u met de hulp van uw advocaat de procedure op voor het bekomen van het statuut van staatloze. U kreeg dit statuut in oktober 2010.

B. Motivering

Na het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (cgvs) dient opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land van gewoonlijk verblijf te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie of een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

Zo stelt u op heel jonge leeftijd Algerije, het land waar u uw vroege jeugd hebt doorgebracht, te hebben verlaten nadat u daar, na te zijn mishandeld en te zijn misbruikt, de boerderij waarin u was opgegroeid, naar uw eigen zeggen, 'in de fik heeft gestoken'. U hebt daarna door heel Europa gezworven en bent uiteindelijk in 1991 naar Nederland gekomen, waar u verschillende keren met het gerecht in aanraking kwam. U hebt daar naar eigen zeggen twee keer de kans gekregen om een leven

op te bouwen, u mocht tot twee keer toe een programma volgen, doch omwille van uw verslaafdheid slaagde u hier niet in, en verbleef u in de illegaliteit (cgvs p.5).

U diende hier als minderjarige een asielaanvraag in en deed zich voor als Irakees. Toen aan het licht kwam dat u geen Irakees was, stelde u dat u Marokkaan was en werd u overgebracht naar een asielcentrum, doch hier vluchtte u na een tweetal uur reeds weg (cgvs p.5).

Mocht u daadwerkelijk een vrees in de zin van de Conventie koesteren, dan kan er toch van worden uitgegaan dat u al deze kansen zou hebben aangegrepen om uw verblijf te legaliseren en naar eer en geweten een asielaanvraag in te dienen. Het feit dat u dit hebt nagelaten wijst er op dat u geen nood hebt aan internationale bescherming.

Wat betreft uw verblijf in België dient aangestipt dat u hier weliswaar de procedure tot het bekomen van het statuut van staatloze hebt ingediend en in oktober 2010 ook hebt gekregen, doch dat u hebt nagelaten een asielprocedure op te starten. U stelt weliswaar dat u, op het moment dat u gedurende vier maanden in Lier was gedetineerd, aanvankelijk van zin was asiel aan te vragen, doch toen u de medewerker van de gevangenis die u op de deze mogelijkheid had gewezen na uw vrijlating niet meer kon contacteren, hebt u dit nagelaten. U gevraagd waarom u toen niet hebt doorgezet, stelt u dat u wanhopig was, analfabeet bent en dat u niet wist wie te vragen u met deze procedure te helpen (cgvs p.6). Andermaal kan uw uitleg niet overtuigen daar er geen enkele reden is waarom, temeer u uitstekend Nederlands spreekt, zich hieromtrent niet zou hebben kunnen bevragen, bijvoorbeeld via ene raadsman of ander juridisch advies.

Uiteindelijk hebt u hier asiel aangevraagd nadat u, nadat u op 1 juli 2009 onderworpen werd aan een ministerieel besluit tot terugwijzing waardoor u de toegang tot het grondgebied voor een periode van tien jaar werd ontzegd, tot twee keer toe op het grondgebied werd aangetroffen (zie bijlage 39 BIS). U gevraagd waarom u nooit eerder een asielaanvraag hebt ingediend, stelt u dat 'u te laat wakker bent geworden', u omgang had met de verkeerde mensen en u dit leven beu was (cgvs p.7). Mocht u daadwerkelijk een vrees in de zin van de Conventie dienen te koesteren kan er toch van worden uitgegaan dat u een dergelijke procedure hier quasi onmiddellijk zou hebben opgestart. Deze appreciatie wordt nog onderstreept door het gegeven dat u gevraagd om welke specifieke reden u nu wel asiel aanvraagt, stelt dat u uw leven in orde wil brengen, u een geboorteakte wil krijgen, u een gewoon leven wil opbouwen, wil huwen en een gezin wil stichten (cgvs p.8). U gevraagd waarom u geen asiel hebt aangevraagd op het moment dat u de procedure voor het bekomen van het statuut van staatloze opstartte, geen u aan geen politiek vluchteling te zijn, u bent geen vluchteling stelt u nog eens. U wil over een 'vast adres' beschikken (cgvs p.8). Deze door u aangebrachte redenen hebben, en zoals u zelf ook al aangaf, geen band met de criteria van de Conventie, noch met redenen voor toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van het redelijkheidsbeginsel. Zij stelt dat zij in haar hoedanigheid van erkend staatloze recht heeft om als vluchteling te worden erkend. Dit recht vloeit voort uit het feit van zijn staatloos zijn.

Luidens artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling is een vluchteling elke persoon "die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."

Uit het voorgaande blijkt dat de vluchtelingendefinitie uit volgende criteria bestaat die in hoofde van de asielzoeker cumulatief dienen vervuld te zijn om erkend te worden als vluchteling in de zin van artikel 48/3, § 1 van de vreemdelingenwet:

- een vreemdeling zijn in de zin van artikel 1 van de vreemdelingenwet;

- gegronde vrees hebben voor vervolging;
- om redenen van zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging;
- zich buiten het land bevinden waar men vroeger zijn gewone verblijfplaats had indien men geen nationaliteit bezit;
- de "bescherming" van het land van nationaliteit niet kunnen of, "wegens deze vrees", niet willen inroepen of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.

Staatlozen kunnen derhalve als vluchteling erkend worden, maar de hoedanigheid van vluchteling vloeit niet automatisch voort uit de hoedanigheid van staatloze.

De Raad stelt vast dat de door verzoeker ingeroepen motieven geen bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing stelt terecht in dit verband: *"Zo stelt u op heel jonge leeftijd Algerije, het land waar u uw vroege jeugd hebt doorgebracht, te hebben verlaten nadat u daar, na te zijn mishandeld en te zijn misbruikt, de boerderij waarin u was opgegroeid, naar uw eigen zeggen, 'in de fik heeft gestoken'. U hebt daarna door heel Europa gezworven en bent uiteindelijk in 1991 naar Nederland gekomen, waar u verschillende keren met het gerecht in aanraking kwam. U hebt daar naar eigen zeggen twee keer de kans gekregen om een leven op te bouwen, u mocht tot twee keer toe een programma volgen, doch omwille van uw verslaafdheid slaagde u hier niet in, en verbleef u in de illegaliteit (cgvs p.5). U diende hier als minderjarige een asielaanvraag in en deed zich voor als Irakees. Toen aan het licht kwam dat u geen Irakees was, stelde u dat u Marokkaan was en werd u overgebracht naar een asielcentrum, doch hier vluchtte u na een tweetal uur reeds weg (cgvs p.5)."*

"Mocht u daadwerkelijk een vrees in de zin van de Conventie koesteren, dan kan er toch van worden uitgegaan dat u al deze kansen zou hebben aangegrepen om uw verblijf te legaliseren en naar eer en geweten een asielaanvraag in te dienen. Het feit dat u dit hebt nagelaten wijst er op dat u geen nood hebt aan internationale bescherming. "U gevraagd waarom u nooit eerder een asielaanvraag hebt ingediend, stelt u dat 'u te laat wakker bent geworden', u omgang had met de verkeerde mensen en u dit leven beu was (cgvs p.7). Mocht u daadwerkelijk een vrees in de zin van de Conventie dienen te koesteren kan er toch van worden uitgegaan dat u een dergelijke procedure hier quasi onmiddellijk zou hebben opgestart. Deze appreciatie wordt nog onderstreept door het gegeven dat u gevraagd om welke specifieke reden u nu wel asiel aanvraagt, stelt dat u uw leven in orde wil brengen, u een geboorteakte wil krijgen, u een gewoon leven wil opbouwen, wil huwen en een gezin wil stichten (cgvs p.8). U gevraagd waarom u geen asiel hebt aangevraagd op het moment dat u de procedure voor het bekomen van het statuut van staatloze opstartte, geen u aan geen politiek vluchteling te zijn, u bent geen vluchteling stelt u nog eens. U wil over een 'vast adres' beschikken (cgvs p.8). Deze door u aangebrachte redenen hebben, en zoals u zelf ook al aangaf, geen band met de criteria van de Conventie, noch met redenen voor toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus."

De Raad schaaft zich achter deze motieven.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS